

Mál nr. 75/2020**M og****V v/ slysátryggingar ökumanns og eiganda bifreiðar.****Ágreiningur um bætur vegna líkamstjóns af völdum umferðaróhapps.****Gögn.**

Málskot, dags. 28.2.2020, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum.

Bréf V, dags. 16.3.2020 og 22.4.2020.

Málsatvik.

Hinn 9. september 2017 ók M bifreiðinni A aftan á aðra bifreið á Smiðjuvegi í Kópavogi. Fram kemur í skýrslu um áreksturinn að báðar bifreiðir hafi verið fjarlægðar af vettvangi með dráttar bifreið. M leitaði sama dag á bráðadeild Landspítalans vegna verkja í hné, aftan í hálsþrygg og í höfði. Var hún greind með tognun í háls- og brjóstþrygg og með mar yfir vinstri hnéskei. Var M talin vera óvinnufær frá slysdegi til 18. sama mánaðar. M leitaði einnig til síns heimilislæknis á heilsugæslustöð vegna sjúkdómseinkenna sinna og var henni vísað til meðferðar hjá sjúkrahjúfara. Í gögnum málsins kemur fram að M hafi að nýju orðið fyrir meiðslum í umferðarslysi 22. júlí 2019.

A var vátryggð lögboðinni slysátryggingu ökumanns og eiganda hjá V. Hinn 16. ágúst 2019 var V tilkynnt um slysið af hálfu lögmans M. Með tölvubréfi V til lögmansins 6. nóvember upplýsti félagið að það hafi samþykkt bótaskyldu úr slysátryggingu ökumanns og eiganda.

Með beiðni 30. nóvember 2019 fór lögmaður M þess á leit við tvo menn, lögfræðing og lækni, að þeir myndu meta þær heilsufarslegu afleiðingar sem M byggir við af völdum slyssins 9. september 2017. Með matsgerð þeirra, dags. 16. desember 2019, var komist að þeim niðurstöðum helstum að M byggir við 8 stiga varanlegan miska og 8% varanlega örorku af völdum slyssins. Með bréfi sama dag var af hálfu M krafist bóta úr slysátryggingunni samtals að fjárhæð kr. 5.791.169, auk kostnaðar, vegna líkamstjóns hennar.

Með bréfi V 12. febrúar 2020 var bótakröfu M hafnað. Í því efni vísaði félagið m.a. til þess að matsgerðarinnar hafi verið aflað einhliða af hálfu M og það hafi ekki átt þess kost að gæta hagsmuna sinna við gerð matsins og ósannað sé að slysið 9. september 2017 hafi valdið þeim einkennum sem í matsgerðinni eru talin stafa frá því slysi. Enn fremur hafi ekki verið tekið tillit til þeirra einkenna sem hún býr við af völdum síðara slyssins og í reynd hafi átt að gera hlé á matsferlinu og bíða þar til afleiðingar síðara slyssins lægju fyrir. Það hafi hins vegar ekki verið gert.

Álit.

Í málskoti gerir M þá kröfu að úrskurðað verði að viðurkennd verði bótaskylda V úr slysátryggingu ökumanns og eiganda A vegna þess líkamstjóns sem hún varð fyrir í umferðarslysinu 9. september 2017. Með tilliti til málatilbúnaðar M í máli þessu verður að skilja kröfu hennar á þann veg að krafist sé viðurkenningar á því að hún eigi rétt til bóta fyrir líkamstjón sitt af völdum umferðarslyssins 9. september 2017 á grundvelli fyrrgreindrar matsgerðar frá 16. desember 2019. V hefur rakið nokkra ágalla, líkt og að framan getur, sem það telur vera á fyrirliggjandi matsgerð og að þessir ágallar séu slíkir að matsgerðin verði ekki lögð til grundvallar við ákvörðun bóta fyrir líkamstjón af völdum slyssins sem hér um ræðir.

Líta verður svo á að M hafi aflað umræddrar matsgerðar á grundvelli 1. mgr. 10. gr. skaðabótalaga nr. 50/1987, sbr. 9. gr. laga nr. 37/1999 um breyting á þeim, en í fyrri málslið þessa ákvæðis segir svo: „Þegar fyrir liggur sérfræðilegt álit um örorku- og/eða miskastig tjónþola, eða þá lækisfræðilegu þætti skv. 2. og 3. gr. sem meta þarf til þess að uppgjör bóta samkvæmt lögum þessum geti farið fram, getur hvor um sig, tjónþoli eða sá sem krafinn er bóta, borið álitid undir örorkunefnd.“ Um þetta ákvæði segir í frumvarpi því sem varð að lögum nr. 37/1999 segir svo, orðrétt: „Í því skyni að létta álagi af örorkunefnd er lagt til að 1. mgr. 10. gr. laganna verði breytt þannig að horfið verði frá þeirri

meginreglu að örorkunefnd sé matsaðili á fyrsta stigi. Aðalreglan verði sú að málsaðilar afli sjálfir sérfræðilegs álits um örorku- og/eða miskastig og þá læknisfræðilegu þætti sem meta þarf skv. 2. og 3. gr. laganna til þess að ljúka megi bótauppgjöri. Sérfræðilegt mat, sem annar málsaðila aflar, geti tjónþoli eða sá sem krafinn er bóta borið undir örorkunefnd.“

Hvorki í lögum né stjórnvaldsfyrirmælum er að finna reglur um það hvernig staðið skuli að gerð þess sérfræðilega álits sem ráðgert er að aflað sé í upphafi samkvæmt 1. mgr. 10. gr. skaðabótalaga, hvorki að formi eða efni. Þrátt fyrir þá ágalla sem V telur vera á umræddri matsgerð hefur það ekki neytt þess úrræðis sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 10. gr. skaðabótalaga að bera matið undir örorkunefnd, né heldur hefur V aflað matsgerðar dómkvaddra matsmanna í því skyni að fá því hnekk. Að öllu virtu verður, eins og mál þetta liggur fyrir, að telja að M eigi rétt til bóta vegna þess líkamstjóns sem hún hlaut í slysinu 9. september 2017 á grundvelli fyrirliggjandi matsgerðar frá 16. desember 2019.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum fyrir líkamstjón sitt á grundvelli fyrirliggjandi matsgerðar frá 16. desember 2019 úr slysatryggingu ökumanns og eiganda A.

Reykjavík, 12. maí 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.